

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 20C/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715202544
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2017:7715202544.3

Uznesenie

Okresný súd Michalovce v spore žalobcov 1. T. a 2. Z., proti žalovanému Z. o žalobe žalovaného o povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Michalovce 9C/96/2008 takto

rozhodol:

I. Žalobu žalovaného na obnovu konania odmieta.

II. Priznáva žalobcom ako strane plne úspešnej v konaní náhradu trov, ktoré je povinný nahradiť žalobcom žalovaný.

odôvodnenie:

1. Žalovaný sa návrhom doručeným súdu 10.7.2013 domáhal obnovy konania vo veci 9C/96/2008 tunajšieho súdu. Uviedol, že rozsudkom spisovej značky 9C/96/2008 zo dňa 23. 9. 2009 Okresný súd Michalovce v právnej veci navrhovateľov T. a Z. proti odporcovi Z. rozhodol, že navrhovatelia v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísanými na liste vlastníctva číslo XXX katastrálneho územia O. ako aj rodinného domu súpisné číslo XXX. Proti rozsudku bolo zo strany žalovaného podané odvolanie. Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28. 2. 2011. Súdny však nevzali do úvahy, že žalovaný Z. je ženatý so A. rodenou L.. Kúpnu zmluvou zo dňa 2. 8. 2001 teda nadobudli predmetné nehnuteľnosti Z. a A. zákona do BSM, pričom súdy mali túto otázku skúmať a riešiť v rámci skúmania podmienok konania, čo sa nestalo, čím došlo k porušeniu zákona, pretože v konaní bolo konané iba s pánom Z. a nie aj so A.. Uvádzaným postupom súdu tak došlo u A. k znemožneniu jej účasti na konaní a porušením jej ústavou a medzinárodnými zmluvami zaručeného práva na spravodlivý proces a právo vlastníť majetok. Uviedol že o dôvodoch obnovy konania a opravných prostriedkov sa dozvedel 28. 5. 2013 pri rokovaní Krajského súdu v Košiciach o vypratání predmetných nehnuteľností vo veci vedenej pod spisovou značkou 5/ Co/364/2012 Krajského súdu v Košiciach. Lehoty na podanie opravných a mimoriadnych opravných prostriedkov a návrhov podľa medzinárodného práva sú zachované.

2. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16.6.2015 zamietol návrh na obnovu konania ako oneskorene podaný.

3. Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil lehoty k podaniu obnovy konania a úplne pozabudol, že návrh na obnovu konania bol doplnený návrhom a dôkazmi zo dňa 1. septembra 2013, keď bolo súdu doručené 3. septembra 2013 a týkal sa predmetných nehnuteľností ako takých, a nie zabudnutého účastníka. Súd prvej inštancie zjavne podanie z 1. septembra 2013 prehliadol. Toto podanie a dôkaz boli podané zjavne včas. Ale aj návrh z 1. júla 2013 bol podaný včas z dôvodov podľa § 228 ods. 1 písm. a), b), c) O.s.p. Ďalej žalovaní poukazujú na skutočnosti zakladajúce dôvod obnovy konania z dôvodu podľa § 228 ods. 1 písm. c) O.s.p., t.j. trestný čin sudcu JUDr. Soročinu. Už hore uvedený skutok sám o sebe postačuje minimálne k vylúčeniu sudcu JUDr. Soročinu v prípade vedenom pod sp. zn. 8C 561/98, nehladiac na trestnoprávnu zodpovednosť sudcu. Uznesením Prezídia Policajného zboru, UBPK, Východ, Košice,

ČVS: PPZ-24/BPK-V 2004 z 29. marca 2005 bolo síce odmietnuté oznámenie B. M. na JUDr. Jozefa Soročinu pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, avšak preverenie na § 159 ods. 1 Trestného zákona nebolo možné vykonať (premlčanie) a kárne opatrenia tiež nebolo možné zrealizovať z dôvodu premlčania. Ďalej odvolatelia navrhujú vyžiadať z Najvyššieho súdu SR spis sp. zn. 3Ds 2/03 a predložiť tento ako dôkaz k posúdeniu ďalšieho skutku JUDr. Jozefa Soročinu. Zároveň odvolatelia poukázali na publikáciu Občiansky súdny poriadok, komentár, C.H.Beck, Praha 2009, strana 657, § 228 ods. 1 písm. c) autorov Števček, Ficová a kolektív, v ktorej je uvedené, že z dikcie „v dôsledku trestného činu“ nemožno jednoznačne vyvodiť, že dôvodom obnovy bude len právoplatný odsudzujúci rozsudok trestného súdu proti pôvodnému zákonnému sudcovi. Samozrejme v praxi pôjde predovšetkým o takéto, akokoľvek zriedkavé prípady. Je však v teoretickej rovine možné uvažovať o tom, že nebude existovať právoplatný existujúci rozsudok, ktorým sa pôvodný zákonný sudca uzná za vinného zo spáchania trestného činu, a napriek tomu bude daný dôvod obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. c). Pôjde o prípady, ak trestnosť činu zanikla, napr. v dôsledku premlčania trestného stíhania, avšak v odôvodnení zastavujúceho uznesenia bude konštatované, že sudca naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu. Pôjde však o prípady natoľko zriedkavé a ojedinelé, že sa prakticky vyskytovať nebudú. Predpokladom na povolenie obnovy konania podľa tohto ustanovenia zákona je i preukázanie príčinnej súvislosti medzi trestným činom sudcu a nepriaznivým rozhodnutím pre účastníka konania“. Žalovaní v odvolaní ďalej uvádzajú, že v rámci vyhľadávania bola zistená ďalšia trestná činnosť dotyčného sudcu v prípade Allianz, kde sudca, súdna exekútorka a advokát chceli od poisťovne Allianz získať podvodom cca 30.000.000,- Sk. Sudca JUDr. Soročina a spol. boli obžalovaní a podľa informácie mal v decembri 2005 prebiehať súdny proces. Žalovaní preto navrhujú, aby súd vyžiadal a predložil ako dôkaz spisový materiál ohľadom trestného konania proti JUDr. Jozefovi Soročinovi vo veci Allianz, okrem iného tiež k preukázaniu prípadnej súvislosti s kauzou 8C 561/98, pretože obidva prípady spolu súvisia i časovo. Žalovaní zároveň k odvolaniu pripájajú aj návrh na vykonanie dokazovania, a to vyššie uvedenými spismi Okresného súdu Trebišov, Najvyššieho súdu, ako aj Prezídia Policajného zboru a tiež výsluchom svedka B. M.. Ďalej žalovaní v odvolaní tvrdia, že nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX k.ú. O. sú ďalej prevádzané a manipulované za aktívnej účasti slovenskej justície. Žalobcovia sa priznávajú k tomu, že účelovo a urýchlene získanú nehnuteľnosť O. (LV XXX k.ú. O.) obratom ruky previedli na tretiu osobu darovacou zmluvou z 21. marca 2014, na Mgr. B. O., ktorý je synom žalobcov, teda osobou im blízkou. Tu je okrem iného pikantné, že Ing. B. O. bol na LV v roku 1996 zapísaný ako vlastník sám, aj keď bol ženatý a nehnuteľnosť bola v BSM - viď kauza 8C 561/1998 na Okresnom súde Michalovce, sudcovia JUDr. Jozef Soročina, Mgr. Marek Kotora, advokát O. JUDr. Pavol Nad', dnes predseda kolégia Krajského súdu v Košiciach - a tým uviedol do omylu všetkých nasledujúcich vlastníkov nehnuteľností, vrátane žalovaného p. Y.. Ide teda o pokračovanie právneho podvodu so spomínanou nehnuteľnosťou zo strany rodiny O. a za účasti niektorých osôb z Krajského súdu v Košiciach, čo bude ďalej riešené zvláštnym podaním. Žalovaný je toho názoru, že žalobcovia spomínanú nehnuteľnosť urýchlene previedli na ďalšiu osobu, aby čo najviac sťažili vyplácanie náhrad žalovanému a jeho bývalej manželke p. A. Y., s ktorou malo byť v konaní o určenie vlastníctva pod sp. zn. 9C 96/2008 tiež jednané, pretože Y. boli v tej dobe manželia. Jediní, kto je v celej kauze poškodený, je žalovaný Š. Y. a jeho dnes už bývalá manželka A. Y.. Ďalej žalovaní navrhujú vykonať dôkaz vyžiadaním údajov z registra Centrálnej evidencie obyvateľstva o tom, kto sú rodičia súčasného obdarovaného vlastníka predmetných nehnuteľností, p. Mgr. B. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. L. XXX, k preukázaniu príbuzenského vzťahu medzi darcami a obdarovaným. Záverom žalovaní poznamenávajú, že prípad „O. LV XXX“ podstatne presahuje vlastné záujmy žalovaného a vo veci beží medzinárodné vyšetrovanie. Bude nutné v súvislosti s prípadom A. a ďalšími vysvetliť, ako funguje personálne obsadzovanie súdov v SR, t.j. v zemi, ktorá je na východnej hranici EU i NATO, a má byť hranicou demokracie, práva, spravodlivosti a stability.

4. Odvolací súd v konaní 11Co/436/2015 uznesením zo dňa 28.2.2017 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na obnovu konania. V odôvodnení uviedol, že je dôvodná odvolacie námietka žalovaného v časti, v ktorej namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s doplnením návrhu na obnovu konania zo dňa 1.9.2013. Vyššie uvedená odvolacia námietka je dôvodná, pretože hoci v teraz preskúmvanej veci je na čísle listu 1 spisu založené podanie žalovaných z 15. februára 2015, osobne podané na súde 16. februára 2015, označené ako Odpoveď navrhovateľa 1/ na zdelenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 5/9C 96/2008, čo je zrejme z prezenčnej pečiatky súdu prvej inštancie, samotná žaloba (návrh) na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 9C 96/2008, ako aj doplnený návrh na obnovu konania z 1. septembra 2013, doručený súdu 3. septembra 2013, boli zjavne nesprávne založené do spisu v pôvodnom konaní pod sp. zn. 9C 96/2008 a do teraz preskúmvanej veci sú vložené iba fotokópie predmetných podaní na č. l. 10 až 28 spisu (návrh na obnovu konania) a na č. l. 29 až

37 spisu (doplnený návrh na obnovu konania), ktorému súd prvej inštancie skutočne nevenoval žiadnu pozornosť.

5. Žalovaný podaním zo dňa 3. 9. 2013 doplnil svoj návrh na obnovu konania o ďalšie dôvody. Uviedol že v rámci pokračujúceho šetrenia dňa 9. 8. 2013 na Obecnom úrade Pozdišovce bol vyžiadaný k nahliadnutiu spis stavebného konania vzťahujúci sa na dotknutú nehnuteľnosť. Dňa 9. 8. 2013 bola predložená vyžiadaná dokumentácia a boli zistené dôkazy a nové skutočnosti odôvodňujúce obnovu konania vo veci 9 C/96/2008. Z rozhodnutia Okresného úradu Michalovce číslo 2002/00657 zo dňa 30. 1. 2002 bolo zistené, že k predmetnej výstavbe bola vyňatá pôda z poľnohospodárskeho pôdneho fondu k parcele číslo 381a a k parcele číslo 380 za účelom prístavby. Tá istá skutočnosť sa zisťuje z geometrického plánu zo dňa 16. 1. 2002. Došlo tak k zásadným zmenám vo výmerách parciel a zastavaných plôch. Súd 1. stupňa v pôvodnom konaní nevykonal žiadne dôkazy k námietke žalovaného, že dom je celý nový, ktorú vzniesol v pôvodnom konaní dňa 28. 4. 2009. Nehnuteľnosť sa zásadným spôsobom rozšírila čo do šírky, ale aj čo do výšky. Ide o preukázanie rozhodujúcich skutočností riešiacich vlastníctvo k nehnuteľnosti podľa § 132, 135b Občianskeho zákonníka a žalovaný oprávnene tvrdí, že je vlastníkom nehnuteľnosti na základe iných skutočností. Súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhované stranami sporu avšak pri odôvodnení rozsudku sa musí vysporiadať s tým, že niektoré navrhnuté dôkazy nevykonal. Ak sa dôkaz týka rozhodnej skutočnosti, je súd povinný takýto dôkaz vykonať a nemôže vykonanie dôkazu opomenúť.

6. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Michalovce spisovej značky 9 C/96/ 2008 zo dňa 23. 9. 2009 súd zistil, že žalovaný Z. v pozícii odporcu v konaní navrhovateľov T. a Z. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva číslo XXX k.ú. O., v rámci konania namietal aj tú skutočnosť, že do rekonštrukcie rodinného domu, ktorý bol v podstate ruina investoval čiastku 3 000 000 slovenských korún, a to na základe riadnej projektovej dokumentácie ako aj stavebného povolenia. Stavbu upravil takým spôsobom, že zbúral strechu - krov, zbúral všetky priečne múry, vydral podlahy, odstránil omietky a z budovy ostali iba obvodové múry prízemí. Po získaní stavebného povolenia na základe riadnej projektovej dokumentácie nehnuteľnosť zrekonštruoval tak, že prakticky stavbu nanovo postavil. Z pôvodného jedného podlažného objektu, ktorý mal niekoľko desiatok rokov, urobil nový moderný dom. Poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka o spracovaní vecí s tým, že predmetný dom bol týmito prestavbami prakticky nanovo postavený takže mal by byť vlastníkom predmetného objektu. Z rozsudku ďalej vyplýva že s touto námietkou sa súd prvej inštancie v odôvodnení vysporiadal tak, že z výsledkov predložených listinných dôkazov vyplýva záver, že v prípade rodinného domu nedošlo k výstavbe nového rodinného domu, pretože tak ako o tom svedčí aj stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie, došlo iba k rekonštrukcii tohto rodinného domu a to v rozsahu zhotovenia podkrovia, zmeny dispozičného riešenia prízemnej časti, ako aj zmeny krytiny strechy. V rozsudku sa ďalej konštatuje, že žalovaný nepochybne investoval značné finančné prostriedky do rodinného domu, avšak nedošlo k zhotoveniu novej veci, ale vec bola iba zrekonštruovaná.

7. Súd po posúdení zákonných predpokladov pre žalobu na obnovu konania dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť.

8. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zák. č. 160/2015 Z.z.). Podľa § 470 ods. 1,2 tohto zákona ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

9. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadošťačením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

10. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

11. Podľa § 399 CSP žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

12. Podľa § 411 ods. 1,2 CSP rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný. Súd nie je viazaný rozsahom žaloby ak odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania.

13. Podľa § 413 ods. 1 CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

14. Podľa § 403 ods. 1,2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Najneskôr sa podáva v lehote troch rokov od právoplatnosti rozsudku.

15. Podľa § 404 za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

16. Podľa § 228 ods. 1 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

17. Podľa § 228 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

18. Podľa § 230 ods. 1,2, O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje sa dozvedeol o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno podať návrh aj z dôvodov podľa § 228 ods. 1 písm. c).

19. Žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov. Žaloba môže smerovať iba proti rozhodnutiam, proti ktorým je prípustná obnovu konania (§ 397 CSP, § 398 CSP resp. § 228 ods. 1 a 228 ods. 2 O.s.p.), musí byť zachovaná subjektívna aj objektívna lehota okrem prípadov uvedených v zákone a žaloba môže byť podaná iba z dôvodov uvedených v ustanovení § 397 CSP, resp. v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p.

20. Žalovaný si uplatnil dôvody obnovy konania podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a), b) a c), čomu podľa súčasnej procesnej normy zodpovedajú ustanovenia § 397 písm. a), b) a c) CSP. Žaloba je v zásade prípustná, pretože smeruje proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Michalovce vo veci 9C/96/2008.

21. Žaloba však musela byť odmietnutá z dôvodu, že bola podaná oneskorene a v časti dôvodu uplatneného podľa § 397 písm. c) CSP ako zjavne nedôvodná.

22. Z rozsudku tunajšieho súdu 9C/96/2008 bolo zistené, že konanie vo veci bolo ukončené rozsudkom zo dňa 23.9.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.2.2011. Najneskôr od tohto dátumu začala plynúť žalobcovi trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania a uplynula 28.5.2011. Žalobca návrh na obnovu konania podal 10.7.2013, teda zjavne po trojmesačnej subjektívnej lehote. Žalovaný dôvod na obnovu konania vidí v skutočnosti, že jeho manželka nebola stranou sporu o určenie vlastníckeho práva v konaní 9C/96/2008, aj keď ňou mala byť, pretože predmetom konania bol majetok, ktorý patril do BSM žalobcu a jeho manželky. Pre žalovaného však nejde o novú informáciu, ktorú sa dozvedel podľa svojho tvrdenia v konaní pred odvolacím súdom 28.5.2013. Žalobca bol stranou sporu v konaní 9C/96/2008, bol mu doručený žalobný návrh aj s uvedením okruhu strán sporu a okruh strán sporu bol zrejmý aj zo samotného rozsudku vo veci 9C/96/2008. Teda už počas prebiehajúceho konania 9C/96/2008 žalobca vedel, že jeho manželka nie je účastníčkou súdneho konania a nič mu nebránilo túto námietku uplatniť v konaní o veci samej. Z uvedeného dôvodu je nutné subjektívnu lehotu žalobcu na uplatnenie práva na obnovu konania z tohto dôvodu počítat najneskôr od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku v konaní 9C/96/2008, teda od 28.2.2011.

23. Pokiaľ ide o druhý uvádzaný dôvod na obnovu konania doplnený podaním zo dňa 3.9.2013, aj tento návrh bol podaný po zákonom stanovenej trojmesačnej subjektívnej lehote. Ako vyplýva z dôvodov uvádzaných žalovaným, dňa 9.8.2013 zistil nové dôkazy a nové skutočnosti odôvodňujúce obnovu. Týmito skutočnosťami má byť rozhodnutie OÚ Michalovce č. 2002/00657 zo dňa 30.1.2002, podľa ktorého bola z PPF vyňatá pôda za účelom prístavby a dokazuje to aj geometrický plán. Podľa žalovaného nehnuteľnosť bola zásadným spôsobom rozšírená do šírky a výšky, preto ide o preukázanie rozhodných skutočností riešiacich vlastníctvo k nehnuteľnosti podľa § 132 a 135b Občianskeho zákonníka. Ide teda podľa žalovaného o posudzovanie vlastníckeho práva k veci dobromyseľne spracovanej na novú vec. Podľa žalovaného súd prvej inštancie rozhodujúci o vlastníctve tieto námietky nebral do úvahy a nevykonal k tomu žiadne dôkazy. Z odôvodnenia rozsudku vo veci 9C/96/2008 však vyplýva, že túto námietku žalovaný uplatnil v pôvodnom konaní a súd sa s ňou v rozsudku aj vysporiadal. Žalovaným predložené rozhodnutie č. 2001/00657 zo dňa 30.1.2002 k žalobe o obnove konania má preukázať tvrdenie žalovaného o rozsahu spracovania cudzej veci, a teda má mať vplyv na to, kto je vlastníkom dotknutej nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie rozhodujúci o vlastníctve sa v pôvodnom konaní o určenie vlastníckeho práva o rozsahu spracovania cudzej veci vysporiadal, teda nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že súd tieto námietky nebral do úvahy. Súd však poukazuje aj na to, že nejde o novú skutočnosť predpokladanú v ustanovení § 397 písm. a) alebo o nový dôkaz podľa § 397 písm. b), ktorý by mohol mať vplyv na rozhodnutie v pôvodnej veci v prospech žalovaného. Z predloženého rozhodnutia vyplýva, že rozhodnutie bolo vydané dňa 30.1.2002 pre Štefana Ferencu, teda pre žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania o veci samej o takomto dôkaze mal žalovaný vedomosť a nejde o skutočnosť ani o dôkaz, ktorý nemohol uplatniť v pôvodnom konaní. Preto aj v tomto prípade platí, že trojmesačná subjektívna lehota začala žalovanému plynúť najneskôr právoplatnosť rozsudku vo veci, teda 28.2.2011 a uplynula dňa 28.5.2011. Žaloba bola podaná 10.7.2013, teda po trojmesačnej subjektívnej lehote.

24. Pokiaľ ide o dôvod obnovy konania majúci spočívať v trestnej činnosti sudcu, tento súd vyhodnotil ako zjavne nedôvodný. Žalovaný rozsiahlo opisuje protiprávne konanie JUDr. Jozefa Soročinu a iných osôb odvolávajúc sa na hodnotenie dôvodov obnovy konania pre trestný čin sudcu, či iných osôb zúčastnených na konaní. Ako už uviedol odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení, tento dôvod uplatnil žalovaný síce v návrhu na obnovu konania, konkretizoval ho však až v odvolacom konaní dňa 7.7.2015. Podľa názoru súdu je tento dôvod zjavne nedôvodný, pretože JUDr. Soročina nebol zákonným sudcom vo veci 9C/96/2008, pričom tento dôvod na obnovu konania predpokladá, že trestný čin spáchal sudca rozhodujúci vo veci samej a že v dôsledku spáchania trestného činu rozhodol v neprospech strany

domáhajúcej sa obnovy konania. Žalovaný žiadne skutočnosti ani dôkazy svedčiace o trestnom čine sudcu či iných subjektov zúčastnených na rozhodovaní konkrétne vo veci 9C/96/2008 nepredložil.

25. Súd k dôvodom žaloby o obnovu konania vo veci 9C/96/2008 poznamenáva, že aj podľa Občianskeho súdneho poriadku aj podľa Civilného sporového poriadku dôvodom pre obnovu konania § 228 ods. 1 písm. a),b) (397 písm. a),b) sú iba skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci alebo možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Všetky žalovaným tvrdené skutočnosti boli známe žalovanému už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v konaní 9C/96/2008 a mali byť použité ako obrana v pôvodnom konaní. Dokonca v prípade tvrdenia žalovaného o spracovaní cudzej veci aj použité boli, s čím sa súd prvej inštancie v rozsudku vysporiadal. Ako uviedol aj odvolací súd, žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy. Súdu v rámci konania o obnove konania ani neprináleží hodnotiť vecnú správnosť rozhodnutia, obnovu ktorého strana navrhuje. Súd posudzuje žaloby na obnovu konania zásadne iba z hľadiska naplnenia dôvodov podľa ustanovenia § 397 CSP, resp. 228 O.s.p.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú a podanú oneskorene (§413 ods. 1 písm. a),e) CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.